

НЕДІЛЯ СЛІПОРОДЖЕНОГО

(Ін. 9, 1 - 38)

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа!

Христос Воскрес!

Дорогі брати і сестри!

Сьогодні ми слухали Святе Євангеліє від апостола Іоана де сліпороджений показує нам, як непохитно треба боронити правду Божу. Сліпороджений не побоявся сильних у той час фарисеїв, яким було неприємно слухати правду. А правда ця полягає в тім, що Син Божий відкрив сліпцеві очі, і він став видючим. Сліпороджений відкрито свідчив перед фарисеями про своє зцілення від сліпоти Ісусом; проте юдейські законники не прийняли його свідчення. Але він не побоявся й далі розголошував правду про Ісуса.

Так, як цей сліпороджений, розуміли й боронили правду Божу Христові апостоли й численні ряди святих мучеників, подвижників і героїв Божих, що гинули за правду Божу й Віру. А скільки таких праведників загинуло серед нашого українського народу - і духовних, і світських - за віру Христову, за нашу прабатьківську віру православну! А їх переслідували і чужі й начебто "свої" люди - перекінчики.

Вони нищили наші звичаї й нашу Святу Церкву. Статистика показує, що тільки в Українській Автокефальній Православній Церкві було зліквідовано 33 єпископи, на чолі з Великомучеником Митрополитом Василем Липківським, тисячі священників і мільйони вірних. Слава Богу, в нинішні часи відроджується наша Свята Церква. Маємо свого Предстоятеля Помісної Української Православної Церкви Київського Патріархату Святійшого Отця нашого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета, більше сорока своїх архієреїв і майже п'ять тисяч вірного духовенства, що провадить своїх парафіян дорогою нашої української правди, що зародилася ще з часів Рівноапостольного Святого Володимира.

Вертаючись до сьогоднішнього читання Святого Євангелія, ми можемо сміливо сказати, що багато в світі є сліпців, не тільки фізично, а й душевно, а серед нашого народу саме таких, що не хочуть іти дорогою української правди, бо в них є п'ятьма душі, яка не бажає світла Божої Благодаті.

У своїм посланні Тарас Шевченко називає їх: *«і я – не я, і ми – не ми... раби, підніжки, грязь Москви, варшавське сміття...»*.

Ці раби вислугуються перед чужими церковними зверхниками, вони не знають на яку ногу наступити: здіймають руки до турецького патріарха і схилять голови перед грецькими церковними зверхниками і спиною відвертаються від Патріаршого Престолу в Золотоверхому Києві.

Ми впевнені, що прийде час, коли й ці сліпі й ненароджені з нашого народу почують голос Сина Божого. І засліплені, замашені лудою канонічності та багном безхребетності придуть до купелі Силоамської – до Рідної Церкви, обмиють свої очі живою водою Христової науки з чистого українського джерела і заглянуть в свою душу глибоко, глибоко і дізнаються небожата чия на них шура.

На жаль, сліпих на душі людей є багато більше, ніж сліпих тілесно. Тому-то так тяжко й гірко боронити Правду Божу. В наші часи цілі народи охоплені тією душевною сліпотю. Сильніший народ нападає на слабший і поневолює його, насаджуючи йому свої права й свою фальшиву "правду": одних арештовують і кидають до таборів примусової праці, де багато з них кладуть свої голови... А якби ж то Христос-Спаситель мав до них доступ! Він оздоровив би злочинців так, як того сліпця, про якого ми чули з читання Святого Євангеліє.

Саме за те, щоб так сталося, ми повинні щиро молитися... Будемо просити Господа Бога, щоб просвітив людей світлом неба, світлом Божої любови й Божого миру, щоб натхнув їх страхом Божим і зняв з їх очей страшну сліпоту!

Також в нашій народі є багато сліпих, яким уже поволі відкриваються очі. Вони прозрівають і стають в ряди борців за нашу правду. Нам не треба псевдопровідників, що роз`єднують народ партійною й міжконфесійною ненавистю, а потрібно таких, щоб єднали народ, злагіднювали суперечки й спрямовували народ до спільного змагання й праці. Той, що може з`єднати нас, є Христос і Його Свята Українська Православна Церква Київського Патріархату!

Дай же, Господи, щоб церковні і світські провідники українського народу знизили свою гордість і пішли на співпрацю з нашим народом, щоб поступ був духом життя й надії.

Дай же, Господи, щоб свобода була не тільки на папері, але щоб вона ділом захищала й забезпечувала наше свободне життя, якого ми всім серцем бажаємо собі!

Дай же, Господи, щоб Незалежність, за яку ми довгі століття боремось, була забезпечена, і вчини, щоб міжнародне співжиття було миле шляхом цілковитої підпорядкованості справедливим законам й пошани до прав інших народів!

Подай, Господи, щоб мир був вислідом соціальної згоди, а не грубим накиданням сили.

Подай, Господи, щоб злиденне самолюбство поступилось і дало місце привабливій любові до ближнього!

Подай, Господи, щоб у Божому світі панувала справедливість, злагода і братерство!

Подай, Господи, щоб не послабли наші ідеали, ані щоб не змаліло наше козацьке завзяття, щоб патріотизм був нашою охороною і честю нашого блакитно-жовтого прапора!

Подай, Господи, щоб у нашій вільній самостійній Батьківщині ми позбулися назавжди нашого болючого минулого й думали про краще майбутнє для нас і наших дітей, внуків і всього прийдешнього покоління!

А ми, мої дорогі, діти українського народу, будемо вдячні Господеві за всі ласки і щедроти, які Він нам посилає. Тепер наш український народ, як той сліпороджений, про якого ми чули в читанні нинішньої Євангелії, буде величати Господа Бога нашого! Господи Ісусе Христе, відкрий очі нашому народові, щоб він вернувся до своєї батьківської віри, віри святих Володимира Великого й його бабусі княгині Ольги.

Амінь. В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа!
Христос Воскрес! от. Віктор Полярний